

Leopold Rodes.

D'UMBERT

SETMANA-CULTURA

Leopold Rodes, president de la Fundació del Museu d'Art Contemporani de Barcelona (MACB), confirmava que han arribat a un pre-acord amb el col·leccionista Peter Ludwig perquè una part de la seva col·lecció vingui a Barcelona.

Aquestes declaracions, les va fer en el transcurs d'una conferència de premsa en què Jean-Louis Froment, actual director del CACP, Museu d'Art Contemporani de Bordeus, va presentar el projecte museogràfic del futur museu barceloní.

ARXIU

La premsa comarcal es consolida a poc a poc en un país, on el pes de Barcelona ha estat tan fort com curt d'horitzons. Hi ha molts fets que cal celebrar, en aquest sentit. D'un costat, l'aparició, aquest juliol, de *La Sitja del Llop* i de *La revista del Montseny* que té periodicitat mensual. Com diu la seva presentació, la revista neix com un canal d'expressió de totes les "persones que treballen en el camp de l'art, la ciència, la cultura, la divulgació, la terra i la protecció, en aquest santuari natural i que veuen amb neguit com progressivament es va esllavissant el seu patrimoni biològic, arquitectònic i humà".

Altres exemples en són la revista *L'abella d'or*, que eixampla la seva edició de Girona a Manresa i Granollers, i l'aparició del número 3 de l'anuari *URTX*, Revista cultural de l'Urgell.

Cirerers i crisi

El director alemany Konrad Zschiedrich munta al Mercat de les Flors *L'hort dels cirerers*, d'Anton Txèkhov.

El Grec d'aquest estiu es presenta en el marc d'una Barcelona pre-olímpica, en què l'esport sembla que prengui el protagonisme de la cultura. En un festival de pressupost reduït es destaquen només quatre obres teatrals i manquen noms internacionals, com ara el de Jeanne Moreau. Una excepció és el director alemany de Berlín Est, Konrad Zschiedrich, que pot ser considerat com a col·laborador habitual del Mercat de les Flors. Després del seu èxit amb la *Nit de Reis*, de Shakespeare, l'any passat (la seva posta en escena va guanyar el Premi Ciutat de Barcelona i ara es presenta en versió castellana al festival d'Almagro i en altres ciutats espanyoles), torna a l'escenari barceloní per muntar *L'hort dels cirerers*, d'Anton Txèkhov. Una vegada més, treballa amb la companyia del Gironès. Talleret de Salt, que es dedica a la recuperació d'autors clàssics com a font de reflexió sobre problemes de la societat actual.

Pot semblar estrany que un director alemany de teatre esculli un autor rus per muntar-lo amb catalans. Malgrat els problemes que va tenir per a trobar una comèdia que necessités un nombre reduït d'actors, Zschiedrich va triar aquesta perquè: "Fa temps que l'obra m'interessa i volia dirigir-la; és molt bona i tracta de qüestions existencials". Malgrat això, el seu contingut no sembla pas que tingui gaire relació amb els problemes actuals: *L'hort dels cirerers* s'ambienta en la Rússia de l'any 1903, dos anys abans de la revolució. Hi regnava, quaranta anys després de l'alliberament dels camperols, un aire de fi d'època. L'aristocràcia estava arruïnada, no disposava de mà d'obra barata i havia de vendre les terres a poc a poc per a poder subsistir. Una d'aquestes terres és un cirerar (l'hort dels cirerers), de mil hectàrees, que el propietari aprecia molt i no vol vendre. De sobte, un amic li proposa una solució: dividir-lo en parcel·les per llogar-les com a cases d'estiueig. Així, el pro-

Konrad Zschiedrich.

ARXIU

pietari podria sanear-se econòmicament en dos anys. Naturalment, no es podria conservar el cirerar tal com és. sinó que s'hauria de destruir, cosa que el propietari no accepta: refusa la proposta de l'amic i ho perd tot. El seu amic compra el terreny i es venja indirectament de l'aristocràcia que en aquest mateix terreny explotava els seus avantpassats. "Es tracta d'una venjança de la història, o d'una reconciliació amb la història. El que m'interessa de la comèdia són les relacions entre les persones, les seves actituds davant el comiat, present en tota l'obra".

Parla del comiat de Txèkhov, que va morir poc temps després d'acabar l'obra. Per això aquest tema és tan important: "Es tracta de l'obligació d'acomiar-se, d'acabar les coses, per tal que es pugui produir alguna cosa nova —explica el director alemany— i es tracta de les actituds de la gent". El propietari de l'hort, per exemple, és incapaç d'acomiar-se'n i ho perd tot. L'altre, en canvi, només se'l mira des del punt de vista capitalista i no té consideracions ecològiques quan destrossa l'hort per explotar-lo. Després hi ha els que no miren els detalls i que ho volen canviar tot amb la revolució. Fer transparents aquestes actituds i comportaments, vet ací la intenció de Zschiedrich: "Vull ensenyar el que passa. Encara que es trac-

ti d'una comèdia, vull que la gent reflexioni. L'obra presenta l'ambient d'abans de la revolució, la situació de perplexitat i de desorientació d'abans que comenci alguna cosa nova. Aquí es troba el final de l'aristocràcia...".

¿I a la Catalunya de 1991? "Aquí també hi veig una situació de ruptura", explica el director alemany, que està encantat de l'entusiasme i l'espontaneïtat dels seus actors. Segons ell, la RDA, d'on procedeix, no ha canviat tant, aquests darrers cinc anys, com Barcelona, quant a trànsit, construccions, infraestructura i canvi d'estil de vida. En opinió seva, als Països Catalans tot s'ha adaptat molt més a Europa i els canvis es noten més que no a la resta d'Europa. I ell ho ha de saber, perquè fa temps que treballa a Catalunya i València, lent classes de teatre o muntant obres com *Una nit qualsevol*, que va dirigir l'any 1989 per encàrrec de la Generalitat valenciana.

D'altra banda, *L'hort dels cirerers* tracta igualment de problemes existencials universals, de diferències d'ideologia, de la confrontació entre gent jove i gent gran, de la responsabilitat davant la presència de la mort. "Perquè la persona que no viu el present tampoc no té futur", diu Zschiedrich. Ara, el seu teatre, sí que en té de futur.

Ulrike Wiebrecht